

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118584416/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Da de — som Tyskerne sige — havde „sluttet os begge i deres Hjærter“, var det derfor ikke saa underligt, at de gerne gjorde deres, for at et nærmere Bekendskab kunde slutes, — saa meget mere som de mente, at Minna trængte til at faa altfor smertelig søde Erindringer skudt tilbage af en frisk opblomstrende Følelse, — hvad jeg allerede den Gang anede, og siden fandt bekræftet. Saaledes ordnede det sig snart, at vi flere Gange om Ugen traf hinanden hos dem i det lille Hus ved Elben. Henimod Aften kunde hun temmelig let faa fri fra sine Gouvernantepligter, og hvad mig angik, saa havde jeg selvfølgelig aldrig „noget Bedre for“ end at være der, hvor jeg traf hende.

Hver af disse Aftener forløb — fraset den voxende Fortrolighed — omtrent som hin første, og den væsentligste Variation var, at Heden undertiden drev os ind i Grundene. Som oftest holdt vi os dog ved Floden, hvilket var bekvæmest for de Gamle. Naar Solen begyndte at stjele sig ind i Lysthuset, var det Signal til at spadserere. Skyggerne paa Lillensteins Klippeplateau blev bestandig dybere, og Stenenes Kanter traadte frem som Glanslys, der sænkede lange, vibrerende Spejlstriber i Floden; — nedenunder paa Stenbruddenes lange, gule Tavler traadte alle Sprækker og Hak